

Βιωματικό εργαστήριο: Συναισθήματα!

Ήταν μια ασυνήθιστη μέρα στο Δημοτικό σχολείο της Πασαίδας. Κάνσαμε μάθημα, όταν ακούσαμε το χτύπημα της πόρτας. Ένας ψηλός κύριος με ξανθά μαλλιά και ένα πλατύ χαμόγελο, στεκόταν έξω από την πόρτα. Τον καλωσορίσαμε και εκείνος μπήκε μέσα. Κρατούσε μια μεγάλη τσάντα που ποιος ξέρει ποιο να ήταν το περιεχόμενό της. Κρατούσε κι ένα μεγάλο χαρτόνι.

Μας εξήγησε τον λόγο που ήρθε στο σχολείο μας και ύστερα μας είπε πού δούλευε. Θα αναρωτηθείτε τι σχέση έχει αυτό. Βλέπετε αυτός ο κύριος δουλεύει στη Δίοδο. Λυπάμαι αλλά αυτό δεν μπορώ να σας το εξηγήσω. Από ότι κατάλαβα η δουλειά του έχει ένα επίκεντρο, άλλωστε όλες οι δουλειές έχουν ένα. Αυτή έχει τας συναισθήματα.

Μας είπε ότι θα παίξουμε πολλά και ωραία παιχνίδια. Ένα από αυτά θαυμάσια παιχνίδια που με εξέπληξε

περισσότερο, ήταν αυτό που ο κύριος έγραψε σε κόλλες Α4 αρκετά από τα συναισθήματα. Αφού κάναμε χώρο, τα τοποθέτησε ομοιόμορφα στο πάτωμα της τάξης. Χωριστήκαμε σε δύο ομάδες, μετά μας διάβασε διάφορες προτάσεις, μια στη μία ομάδα και μία στην άλλη. Έπρεπε να πατάμε πάνω στο χαρτί με το συναισθήμα που μας αντιπροσωπεύει ανάλογα με την πρόταση.

Όταν τελίωσε αυτό το εξαιρετικό παιχνίδι ο κύριος έπλασε το μεγάλο κάτασπρο σαν χιόνι χαρτόνι που είχε φέρει και μας είπε όλο ευγένεια, ότι θα φτιάξουμε τον «κήπο της τάξης» μας.

Έπειτα μας είπε να ζωγραφίσουμε σε χαρτί Α3 ένα λουλούδι με, 6 πέταλα, από τα δεξιά να χράψουμε ποιοι μας αγαπάνε και από αριστερά ποιους αγαπάμε εμείς. Ύστερα να το κόψουμε και να το κολλήσουμε στα χαρτόνι. Όταν αυτή η διαδικασία τελίωσε, δυστυχώς χτύπησε το κουδούνι και σχεδόν

η μιση τάξη τον αγκάλιασε. Εκεί-
νος μας αποχαιρέτησε και έφυγε. Εκεί-
νη η μέρα ήσαν και θα είναι ασέχα-
σση...

